

тревожеше, маркграфът въздъхна, после разказа как пророчицата се радвала за падането на Свещения град, защото новият кръстоносен поход щял да бъде спасителен път за западните рицари. Исак дълго мълча, огльбен в мисъл, после бързо реши:

- Ще изпрате на крал Фридрих логотета Иоан Дука и Андроник Кантакузин, които ще го улеснят по целия път и ще сключат договор по клетва. Още утре ще проводя гончий по всички главни кръстовища: да известят на народа да събира храни и да бъде любезен към преминаващите гости на страната.

За да не разсърдят господаря на Константинопол, пратениците не изказаха недоволството си от това, че господарят им бе наречен крал, а не император.

Те се поклониха дълбоко и целунаха пръстена връз десницата, която Исак Ангел благоволи да им поднесе.

В мига, когато напущаха славния Царски град, към Нюрнберг пътуваха вече пратениците на сръбския княз, които носеха писмо до Фридрих Червената брада, в което Неман му известяваше голямата си, и искрена радост от това, че кръстоносната войска ще мине през земята му.

В това време логотетът на българския цар пишеше подобно писмо, докато Асен и Петър водеха следния разговор:

- Не ми се вярва, че тази огромна стохилна рат ще премине тихо и мирно покрай гръцките крепости. Все ще се явят някои стълкновения. Затова трябва да подготвим своите войски... - каза Калопетър, като гледаше през рамото на логотета редовете, които изпълваха бледия пергамент.

- Неман взе Тимошката и Нишавската долина, докато ние се бихме около Преслав, като използва нашата залия и гръцката уплаха. Ала не е време сега да дигаме ^{крамоли} ~~старо~~ и със сърбите. Днес ¹¹²годините ни са еднакви. Ако стане нужда, нека предложим